లూయిస్ బ్రెయిలీ

రచన: డేవిడ్ ఎ. అడ్లర్

చిత్రాలు : జాన్ & అలెగ్జాండ్రా వాల్నర్

లూయిస్ బ్రెయిలీ

రచన: డేవిడ్ ఎ. అడ్లర్

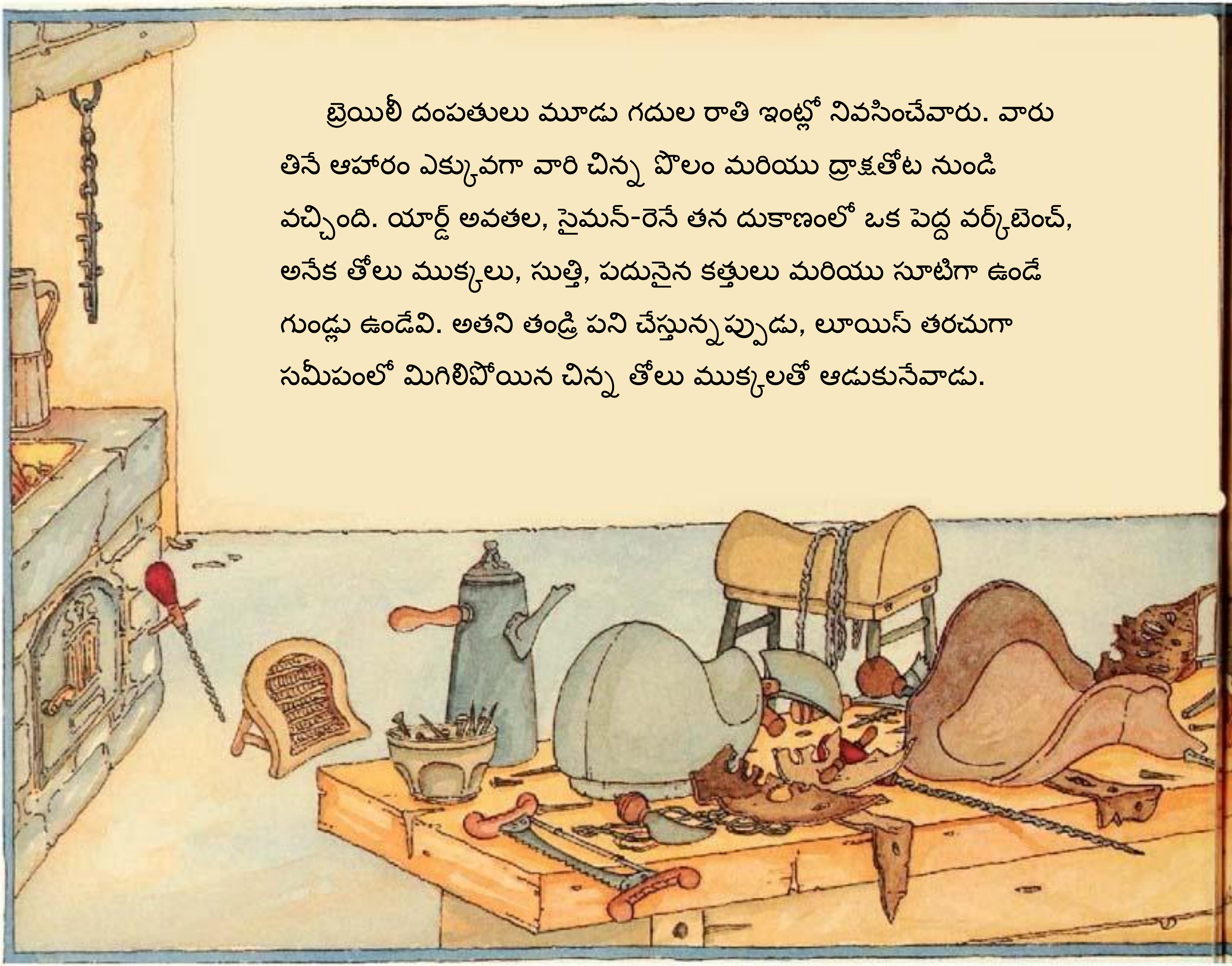
చిత్రాలు : జాన్ & అలెగ్జాండ్రా వాల్నర్

హాలిడే హౌస్/న్యూయోర్క్

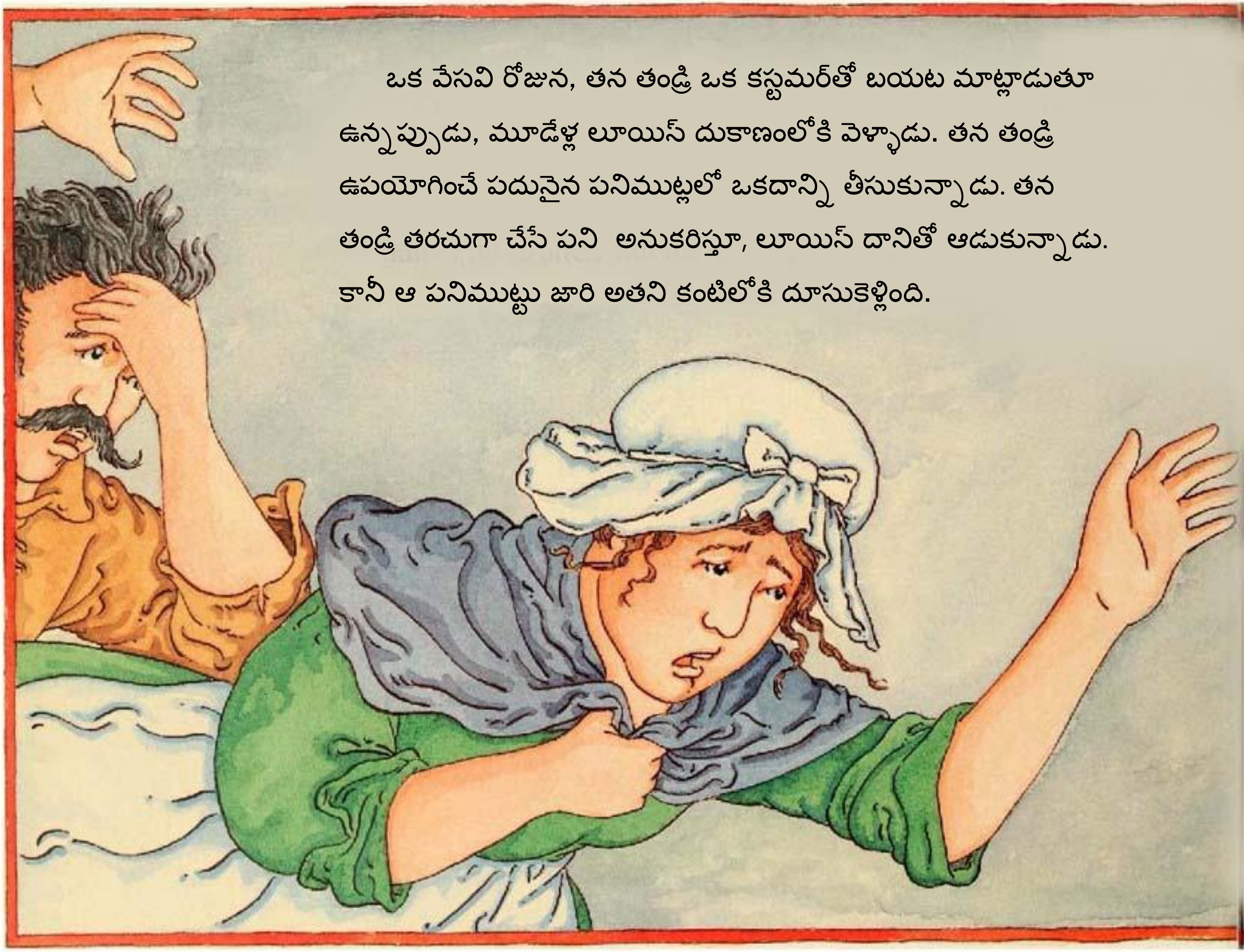

లూయిస్ బ్రెయిలీ జనవరి 4, 1809న ఫ్రాన్స్‌లోని పారిస్ సమీపంలోని కూప్‌వ్రే అనే చిన్న కొండప్రాంత గ్రామంలో జన్మించాడు. లూయిస్ తండ్రి సైమన్-రెనే బ్రెయిలీ, జీను తయారీదారు. అతని తల్లి మోనిక్ బారన్-బ్రెయిలీ. లూయిస్ వారి నలుగురు పిల్లలలో చిన్నవాడు.

బ్రెయిలీ దంపతులు మూడు గదుల రాతి ఇంట్లో నివసించేవారు. వారు తినే ఆహారం ఎక్కువగా వారి చిన్న పొలం మరియు ద్రాక్షతోట నుండి వచ్చింది. యార్డ్ అవతల, సైమన్-రెనే తన దుకాణంలో ఒక పెద్ద వర్క్‌బెంచ్, అనేక తోలు ముక్కలు, సుత్తి, పదునైన కత్తులు మరియు సూటిగా ఉండే గుండ్లు ఉండేవి. అతని తండ్రి పని చేస్తున్నప్పుడు, లూయిస్ తరచుగా సమీపంలో మిగిలిపోయిన చిన్న తోలు ముక్కలతో ఆడుకునేవాడు.

ఒక వేసవి రోజున, తన తండ్రి ఒక కస్టమర్‌తో బయట మాట్లాడుతూ ఉన్నప్పుడు, మూడేళ్ల లూయిస్ దుకాణంలోకి వెళ్ళాడు. తన తండ్రి ఉపయోగించే పదునైన పనిముట్లలో ఒకదాన్ని తీసుకున్నాడు. తన తండ్రి తరచుగా చేసే పని అనుకరిస్తూ, లూయిస్ దానితో ఆడుకున్నాడు. కానీ ఆ పనిముట్టు జారి అతని కంటిలోకి దూసుకెళ్లింది.

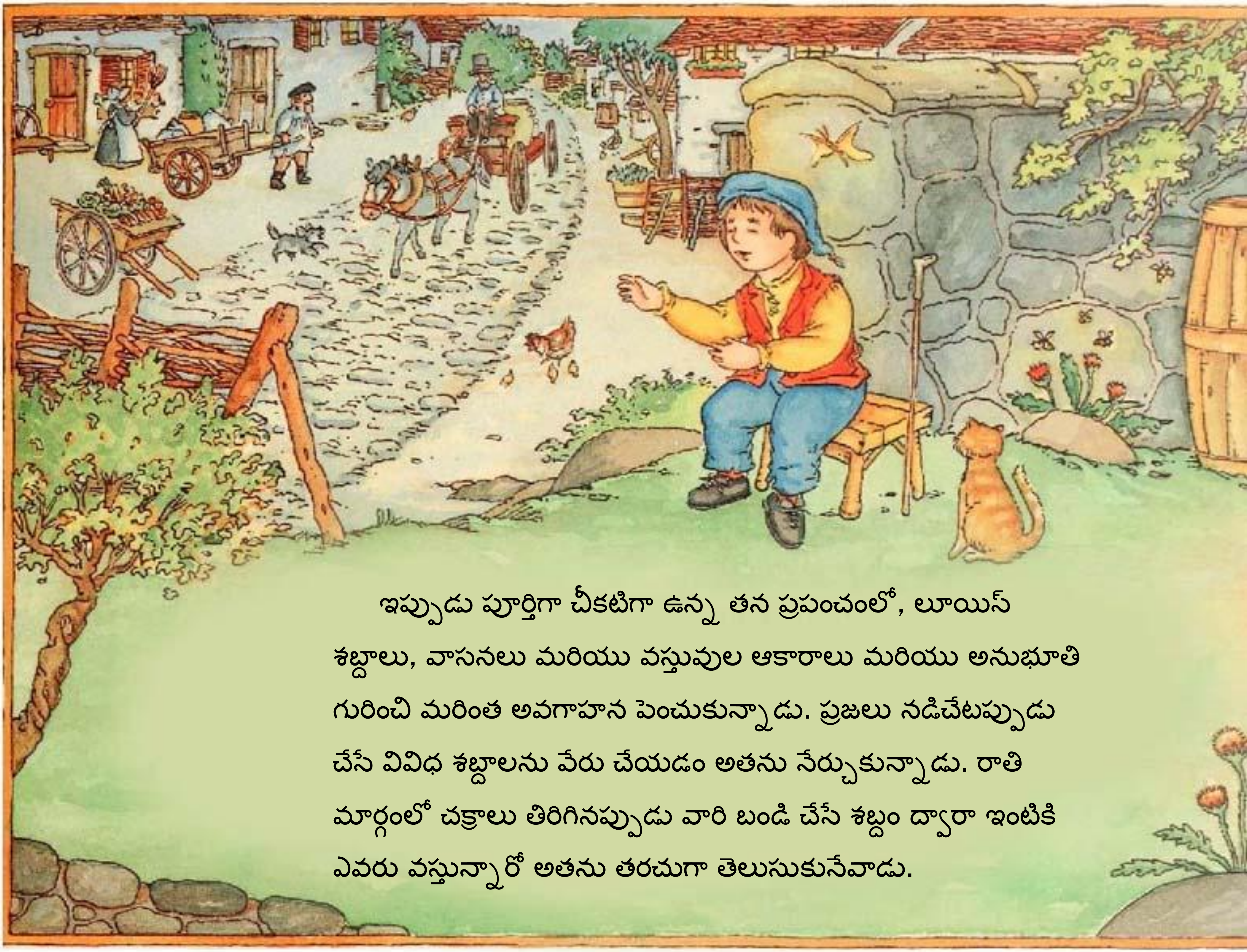
లూయిస్ బిగ్గరగా అరిచాడు. అతని తల్లిదండ్రులు అతని
దగ్గరకు పరిగెత్తారు. వారు రక్తాన్ని శుభ్రం చేసి, కంటికి కట్టు కట్టారు.

బ్రెయిలీలు లూయిస్‌ను ఒక వైద్యం చేసే వృద్ధురాలి వద్దకు తీసుకెళ్లారు. ఆమె గాయంపై లిల్లీ నీళ్ళు పోసింది. తర్వాత బ్రెయిలీలు లూయిస్‌ను వైద్యుడి వద్దకు తీసుకెళ్లారు. కానీ కంటిని కాపాడటానికి ఎవరూ ఏమీ చేయలేకపోయారు. దానికి ఇన్ఫెక్షన్ సోకింది. ఇన్ఫెక్షన్ మరో కంటికి వ్యాపించింది మరియు కొద్ది రోజులకే లూయిస్ బ్రెయిలీ అంధుడు అయ్యాడు.

లూయిస్ తనకు తాను ఎలా తినాలో మరియు వస్తువులను ఢీకొట్టకుండా ఎలా నడవాలో మళ్ళీ నేర్చుకోవలసి వచ్చింది.

లూయిస్ తండ్రి అతనికి ఒక కర్రను తయారు చేశాడు. మార్గం స్పష్టంగా ఉందని నిర్ధారించుకోవడానికి లూయిస్ దానితో తన ముందు నేలను తాకుతూ నడిచేవాడు. మరియు లూయిస్ ఎక్కడికైనా నడిచినప్పుడు, అతను తన అడుగులను లెక్కించుకునేవాడు. తిరిగి వెళ్ళడానికి ఎన్ని అడుగులు పడతాయో అతనికి గుర్తుంది.

ఇప్పుడు పూర్తిగా చీకటిగా ఉన్న తన ప్రపంచంలో, లూయిస్ శబ్దాలు, వాసనలు మరియు వస్తువుల ఆకారాలు మరియు అనుభూతి గురించి మరింత అవగాహన పెంచుకున్నాడు. ప్రజలు నడిచేటప్పుడు చేసే వివిధ శబ్దాలను పేరు చేయడం అతను నేర్చుకున్నాడు. రాతి మార్గంలో చక్రాలు తిరిగినప్పుడు వారి బండి చేసే శబ్దం ద్వారా ఇంటికి ఎవరు వస్తున్నారో అతను తరచుగా తెలుసుకునేవాడు.

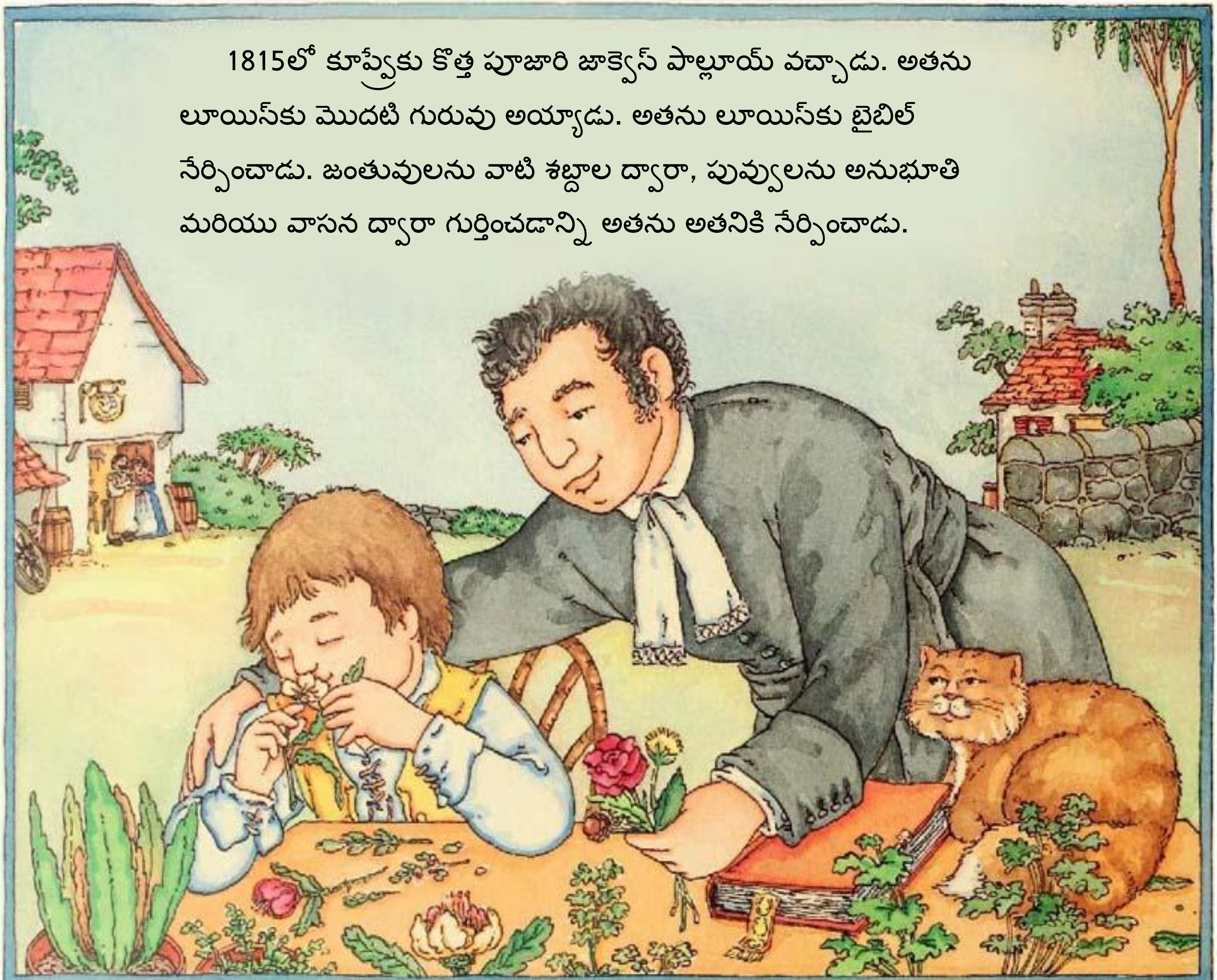
1800ల ప్రారంభంలో ఫ్రాన్స్ యుద్ధంలో ఉంది. ఫ్రెంచ్ చక్రవర్తి నెపోలియన్ యూరప్ అంతటా మరియు రష్యాలో పోరాడటానికి భారీ సైన్యాలను పంపాడు. మొదట్లో, వారు విజయం సాధించారు, కానీ 1814 నాటికి ఫ్రెంచ్ సైన్యాలు ఓడిపోయి ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళడం ప్రారంభించాయి.

ఏప్రిల్ 1814లో శత్రు రష్యన్ సైనికులు కూప్వ్రేపై దాడి చేసి, తమకు వసతి మరియు ఆహారం అందించాలని వత్తిడి చేశారు. తరువాతి రెండు సంవత్సరాలుపాటు చాలా మంది రష్యన్ సైనికులు బ్రెయిలీ ఇంటి గుండా వెళ్ళారు. తాను చూడలేని, అర్థం చేసుకోలేని అపరిచితులతో జీవించడం యువ లూయిస్‌కు భయంకరంగా ఉండి ఉండాలి.

1815లో కూప్ర్వేకు కొత్త పూజారి జాక్వెస్ పాల్లూయ్ వచ్చాడు. అతను లూయిస్‌కు మొదటి గురువు అయ్యాడు. అతను లూయిస్‌కు బైబిల్ నేర్పించాడు. జంతువులను వాటి శబ్దాల ద్వారా, పువ్వులను అనుభూతి మరియు వాసన ద్వారా గుర్తించడాన్ని అతను అతనికి నేర్పించాడు.

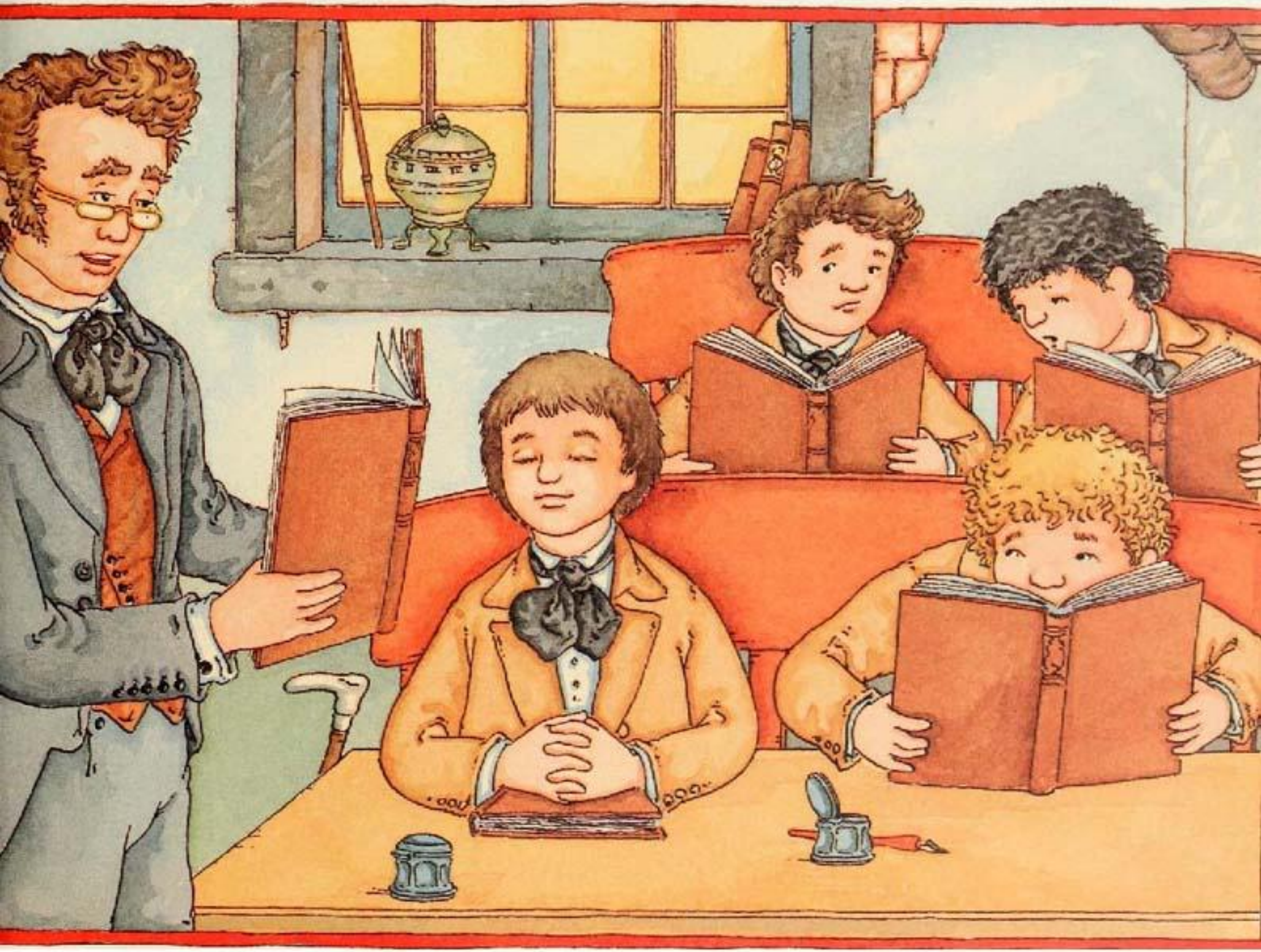

లూయిస్ తండ్రి అక్షరాలను ఏర్పరచడానికి గుండ్రని చిట్కాలున్న అప్హోల్స్టరీ మేకులను ఒక బోర్డులోకి సుత్తితో కొట్టాడు. లూయిస్ మేకుల తలలను తాకుతూ వర్ణమాల నేర్చుకున్నాడు. ఆ తర్వాత అతని తండ్రి అక్షరాలను కలిపి పదాలను ఎలా ఏర్పరచాలో అతనికి నేర్పించాడు.

మరుసటి సంవత్సరం కూప్వ్రేకు కొత్త స్కూల్ మాస్టర్ ఆంటోయిన్ బెచెరెట్ వచ్చాడు. అప్పట్లో అంధుడైన పిల్లవాడు పాఠశాలకు వెళ్లడం అసాధారణం. కానీ లూయిస్ చాలా తెలివైనవాడు, మరియు ఆంటోయిన్ బెచెరెట్ అతనికి నేర్పించాలని ఆత్రుతగా ఉండేవాడు.

లూయిస్ వినడం ద్వారా మాత్రమే నేర్చుకోగలిగేవాడు. అతను ఇతర పిల్లల్లా పుస్తకాలు చదవలేడు. అయినప్పటికీ, అతనికి మంచి జ్ఞాపకశక్తి ఉంది మరియు అతను అద్భుతమైన విద్యార్థి.

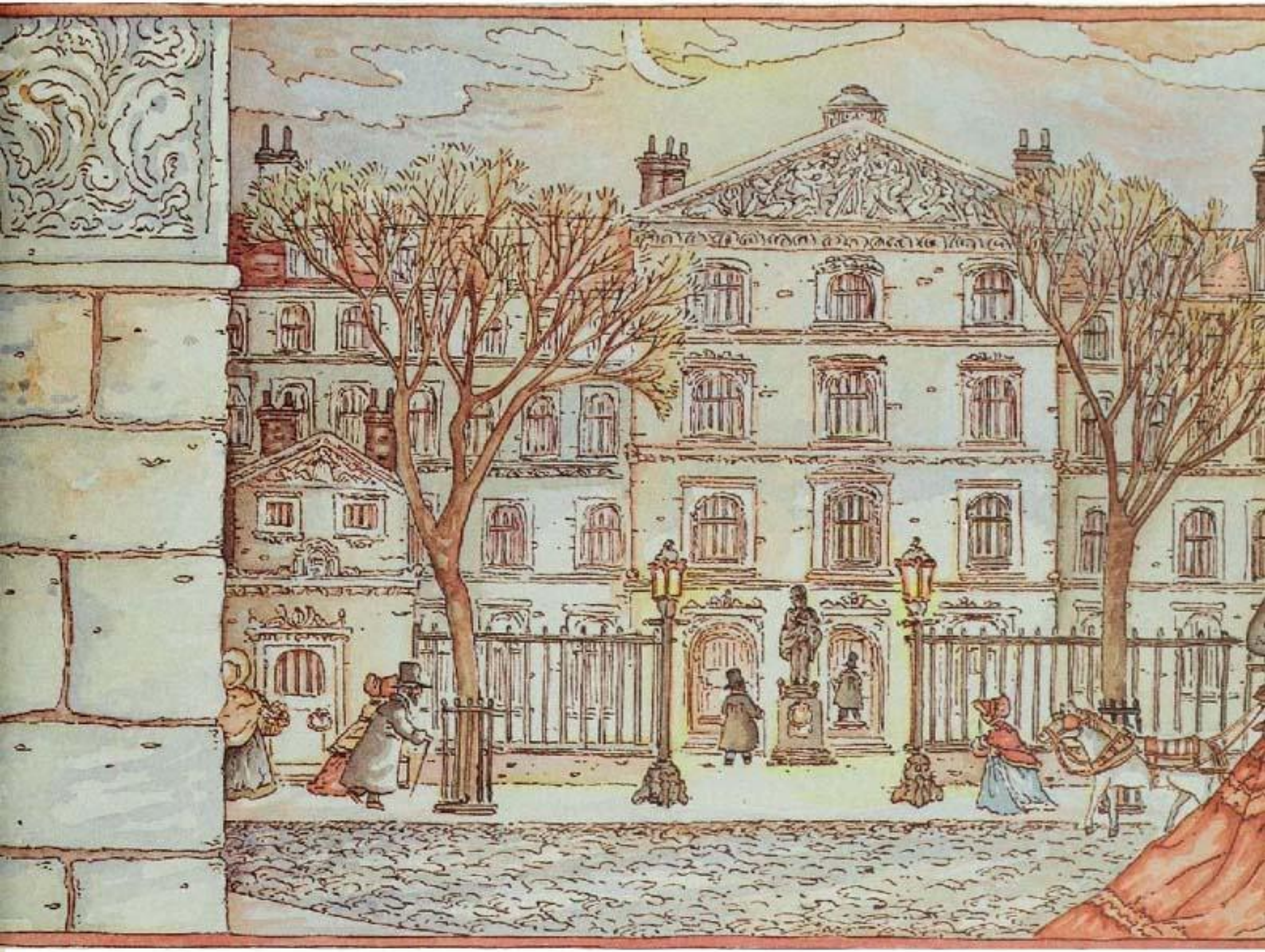

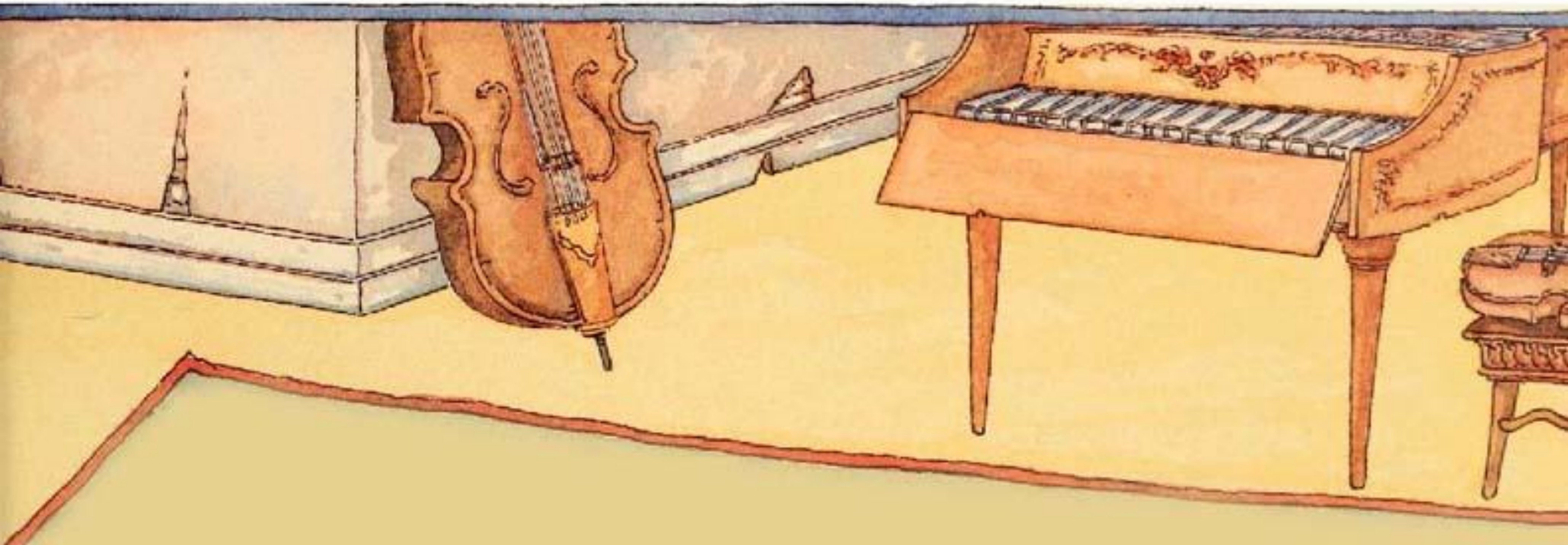
ఫిబ్రవరి 1819లో లూయిస్‌ను నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఫర్ బ్లైండ్ చిల్డ్రన్‌లో నివసించడానికి మరియు చదువుకోవడానికి పారిస్‌కు పంపారు. ఇది ప్రపంచంలోనే మొట్టమొదటి అంధుల పాఠశాల, దీనిని 1784లో వాలెంటిన్ హౌయ్ స్థాపించారు.

లూయిస్ పాఠశాలకు వచ్చినప్పుడు, అది కిటికీలపై లోహపు కడ్డీలతో, చీకటిగా ఉన్న ఐదు అంతస్తుల భవనం. ముప్పై సంవత్సరాల క్రితం, ఫ్రెంచ్ విప్లవం రోజుల్లో, ఆ భవనం జైలుగా ఉండేది. లూయిస్ బ్రెయిలీ తన శేష జీవితం మొత్తం ఆ పాఠశాలలోనే నివసించాడు.

ఆ సంస్థలో లూయిస్ చదవడానికి పుస్తకాలు ఉండేవి. అవి అతను గ్రహించగలిగేలా ఎత్తైన అక్షరాలను కలిగి ఉండేవి. అక్షరాలు పెద్దవిగా ఉండేవి. పుస్తకాలు పెద్దవిగా మరియు బరువుగా ఉండేవి. ప్రతి అక్షరాన్ని తన చేతివేళ్లతో గుర్తించడం నెమ్మదిగా జరిగే ప్రక్రియ. అతను P మరియు R, E మరియు F మధ్య తేడాను ఖచ్చితంగా గుర్తించాల్సి వచ్చింది. కానీ చివరికి లూయిస్ చదువుతున్నాడు.

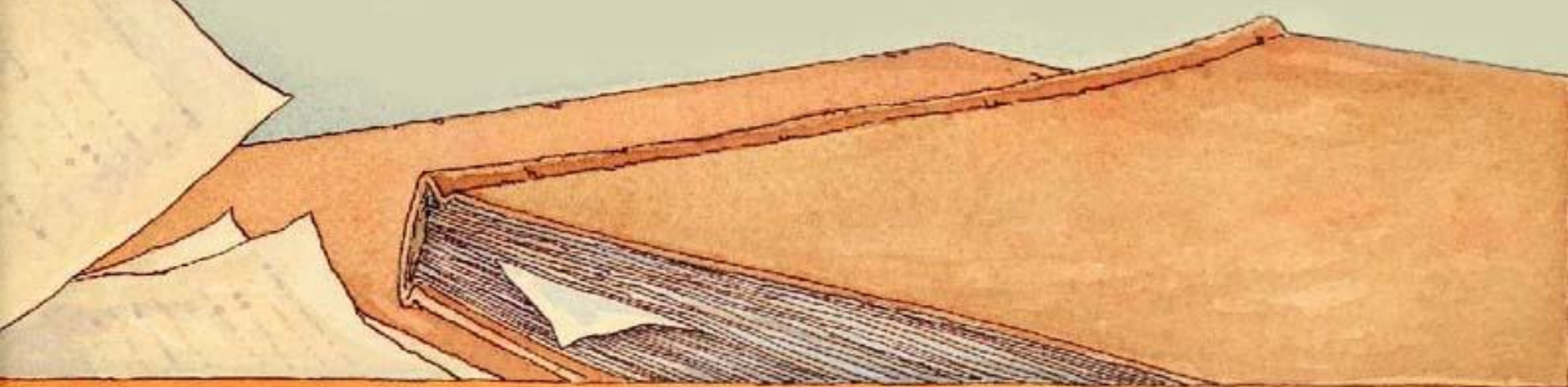
క్రాఫ్ట్ మరియు మ్యూజిక్ తరగతులు, ఇంకా చరిత్ర, భౌగోళిక శాస్త్రం, గణితం, లాటిన్ మరియు వ్యాకరణంలో నిత్యం పాఠాలు ఉండేవి. లూయిస్ ముఖ్యంగా సంగీతాన్ని ఇష్టపడ్డాడు. అతనికి దానిలో నిజమైన ప్రతిభ ఉంది మరియు పియానో, ఆర్గాన్, వయోలిన్ ఇంకా సెల్లో వాయించడం నేర్చుకున్నాడు. 1834 మొదలు లూయిస్ కొన్ని పారిస్ చర్చిలలో ఆర్గాన్ వాయించాడు.

1821లో లూయిస్ బ్రెయిలీకి సోనోగ్రఫీ నేర్పించారు - రాత్రిపూట రాయడం, ఎత్తయిన చుక్కలు మరియు గీతల కోడ్. సైనికులు చీకటిలో దీపం వెలిగించకుండా సందేశాలను చదవగలిగే వీలుండాలని దీనిని ఫ్రెంచ్ సైన్యంలో కెప్టెన్ అయిన చార్లెస్ బార్బియర్ కనిపెట్టాడు. సైనికులు సందేశాలను స్పర్శించగలరు.

లూయిస్ బ్రెయిలీ సోనోగ్రఫీ పట్ల ఉత్సాహం చూపించాడు. అతను దానిని చదవడానికి మరియు వ్రాయడానికి వాడగలిగాడు. కానీ అతను త్వరగా వ్యవస్థలో సమస్యలను చూశాడు.

ఒకే పదాన్ని వ్రాయడానికి చాలా చుక్కలు అవసరం అవుతుండేవి. సంఖ్యలు లేదా విరామ చిహ్నాలకు కోడ్ లేదు. సోనోగ్రఫీ అనేది ప్రతి శబ్దానికి చిహ్నాలతో కూడిన ఫొనెటిక్ వ్యవస్థ, కానీ ప్రతి అక్షరానికి కాదు. కాబట్టి, లూయిస్ దానితో స్పెల్లింగ్ నేర్చుకోలేకపోయాడు.

లూయిస్ తన సొంత కోడ్‌తో ప్రయోగాలు చేయడం ప్రారంభించాడు. తన క్లాస్‌మేట్స్ నిద్రపోయిన తర్వాత, రాత్రి ఆలస్యంగా దానిపై పనిచేసేవాడు. ఉదయాన్నే, తరగతులకు ముందు కూడా అతను దానిపై పనిచేసేవాడు. 1824లో లూయిస్ బ్రెయిలీ తన వ్యవస్థను పాఠశాల ప్రిన్సిపాల్ డాక్టర్ ఆండ్రీ పిగ్నియర్‌కు ప్రదర్శించాడు.

లూయిస్ బ్రెయిలీ కోడ్‌లో డొమినోలోని ఆరు చుక్కల మాదిరిగా మూడేసి చుక్కల రెండు ఉబ్బెత్తు వరుసలు ఉపయోగించబడ్డాయి. అతను వర్ణమాలలోని ప్రతి అక్షరానికి సరిపోయే అరవై మూడు విభిన్న కలయికలను కనుగొన్నాడు - విరామ చిహ్నాలు, సంఖ్యలు మరియు గణిత సంకేతాలకు సరిపడేటన్ని. తరువాత అతను సంగీత గమనికల కోసం ఉబ్బిన చుక్కల వ్యవస్థను అభివృద్ధి చేశాడు.

బ్రెయిలీ యొక్క కొత్త వ్యవస్థ సోనోగ్రఫీ కంటే నేర్చుకోవడం మరియు చదవడం చాలా సులభంగాఉండేది.

1825 నాటికి లూయిస్ బ్రెయిలీ మరియు అతని స్నేహితుడు గాబ్రియేల్ కాథియర్ మొదటి బ్రెయిలీ రైటింగ్ బోర్డును తయారు చేశారు. ఇప్పుడు లూయిస్, గాబ్రియేల్ మరియు ఇతర అంధులు కూడా రాయగలిగారు.

1826లో లూయిస్ బ్రెయిలీ అసిస్టెంట్‌గా, రెండు సంవత్సరాల తర్వాత నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో పూర్తి స్థాయి ఉపాధ్యాయుడిగా నియమించబడ్డాడు. అతను గణితం, భౌగోళికం, వ్యాకరణం మరియు సంగీతం బోధించాడు. పాఠశాలలోని ఇతర ఉపాధ్యాయులు పాఠాలు అర్థం చేసుకోని పిల్లలను శిక్షించేవారు. కానీ లూయిస్ బ్రెయిలీ దయకలిగి మరియు సౌమ్యముగా ఉండేవాడు.

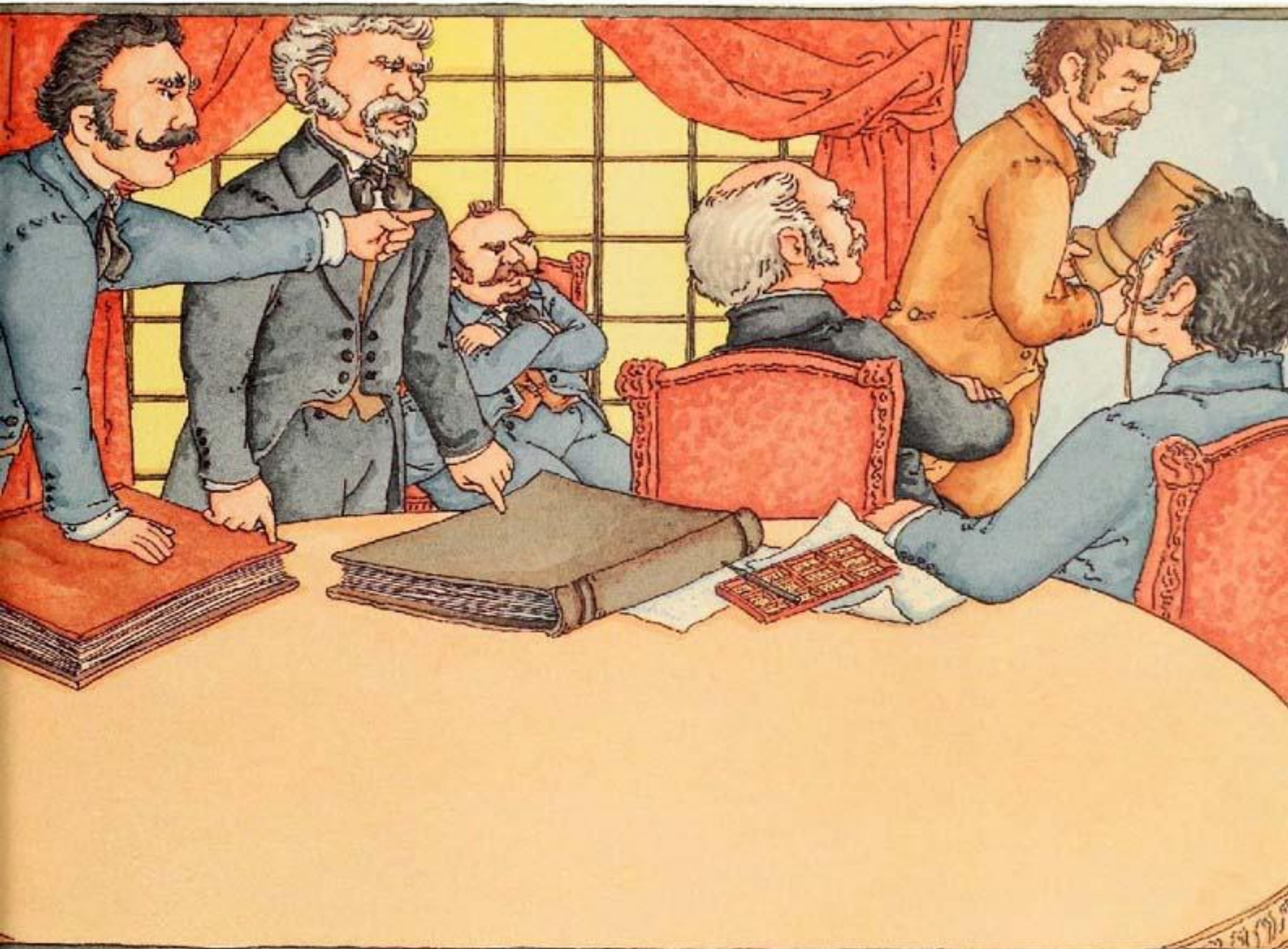

మొదట్లో చాలా మంది దృష్టిగల వ్యక్తులు బ్రెయిలీ కొత్త వ్యవస్థకు మారడాన్ని వ్యతిరేకించారు. కొత్త కోడ్‌ను స్వీకరించడం ఖరీదైనది అవుతుంది. దీని అర్థం అంధుల కోసం కొత్త పుస్తకాలను తయారు చేయాల్సి ఉంటుంది. దృష్టిగలవారికి పాత ఉబ్బిన అక్షరాల వ్యవస్థతో ఎటువంటి సమస్యలు లేవు. వారు దానిని సులభంగా చదవగలరు మరియు మార్పు అవసరం లేదని భావించారు.

నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఇప్పటికీ పాత ఉబ్బిన అక్షరాల పుస్తకాలను ఉపయోగించింది. కానీ వారి స్వంతంగా, విద్యార్థులు లూయిస్ కొత్త వ్యవస్థను ప్రయత్నించారు. వారు దానిని ఇష్టపడ్డారు. డాక్టర్ పిగ్నియర్ దానిని పాఠశాలలో స్వీకరించాలని కోరుకున్నారు. ఇది అంధుల కోసం ఫ్రాన్స్ యొక్క అధికారిక రచనా కోడ్‌గా మారాలని ఆయన భావించారు. కానీ నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ డైరెక్టర్లు దానిని వ్యతిరేకించారు. 1840లో, పాఠశాల బ్రెయిలీలో ముద్రించిన పుస్తకాలను ఉపయోగిస్తోందని తెలుసుకున్నప్పుడు, వారు డాక్టర్ పిగ్నియర్‌ను నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ నుండి బయటకు వెళ్లమని బలవంతం చేశారు.

దృష్టిగల వ్యక్తులు బ్రెయిలీ ఆరు-చుక్కల వ్యవస్థను నేర్చుకోవడం లేదు. అంధులు వారికి వ్రాయలేరు. కాబట్టి, 1839లో లూయిస్ బ్రెయిలీ రాఫిగ్రఫీ అని పిలిచే ఒక వ్యవస్థను కనుగొన్నాడు. ఉబ్బిన చుక్కలను ఉపయోగించి అక్షరాల ఆకారాలను ఏర్పరిచాడు. అంధులు అక్షరాలను స్పర్శించగలరు. దృష్టిగల వ్యక్తులు వాటిని చూడగలరు.

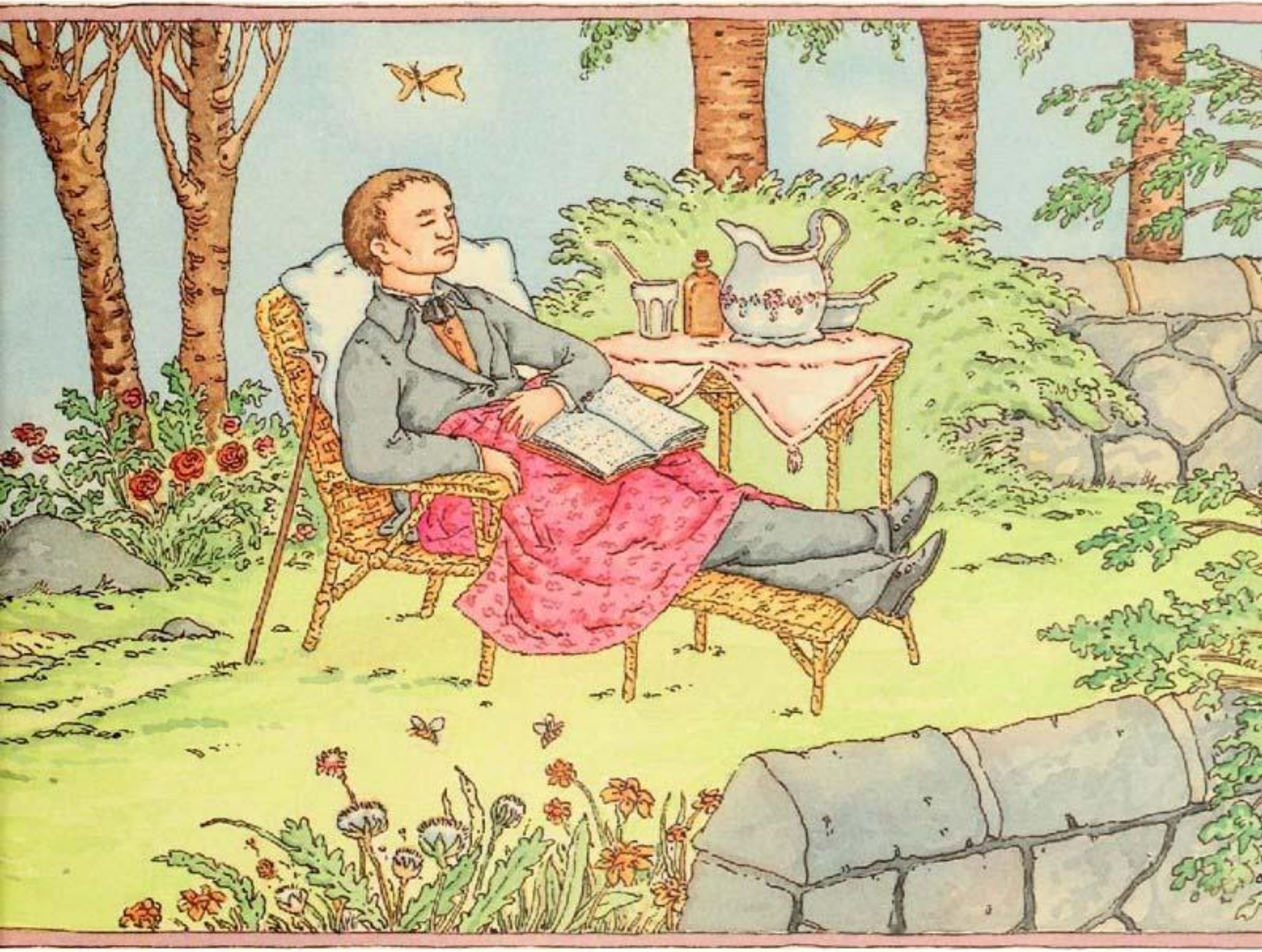

కొద్దిరోజులకే లీ తన కోడ్‌లపై పనిచేస్తుండగా, అతను బోధించడం కొనసాగించాడు. కానీ పాఠాలు మధ్యలో, అతను తరచుగా ఆపవలసి వచ్చింది. అతనికి దగ్గు ఫిట్స్ వచ్చేవి. 1835 నాటికి అతని దగ్గు క్షయవ్యాధిగా మారింది, ఇది 1800లలో ప్రాణాంతక వ్యాధి. కొన్నిసార్లు అతను బోధించలేనంత బలహీనంగా ఉన్నాడు. అతను తరచుగా ఇంటికి, కూప్వ్రేకి వెళ్ళి స్వచ్ఛమైన గ్రామీణ గాలిని పీల్చుకోవడానికి మరియు విశ్రాంతి తీసుకోవడానికి వెళ్ళాడు.

1851 చివరిలో, లూయిస్ బ్రెయిలీ తీవ్ర అనారోగ్యానికి గురయ్యాడు. చివరిక్షణాలలో అతను తన స్నేహితులతో ఇలా అన్నాడు, "భూమిపై నా లక్ష్యం పూర్తయిందని నేను నమ్ముతున్నాను." అతను తన నలభై మూడవ పుట్టినరోజు అయిన కొద్దిరోజులకే జనవరి 6, 1852న మరణించాడు.

1852లో లూయిస్ బ్రెయిలీ సాధించిన విజయాలు పెద్దగా తెలియలేదు. కానీ శతాబ్దం చివరి నాటికి, "బ్రెయిలీ" అని పిలువబడే అతని ఆరు-చుక్కల కోడ్ అనేక భాషలకు వర్తింపజేయబడింది మరియు ప్రపంచవ్యాప్తంగా వాడుకలో ఉంది.

అంధత్వం మరియు చెముడు ఉన్న హెలెన్ కెల్లర్, లూయిస్ బ్రెయిలీని "దేవునిలాంటి ధైర్యం మరియు బంగారు హృదయం" కలిగిన మేధావి అని పిలిచింది. ఆమె ఆ బ్రెయిలీ "చదవడం నాకు ఆనందాన్నిచ్చింది.... నా చుట్టూ ఉన్న ప్రపంచం సంపదతో కొత్తగా ప్రకాశించింది" అని రాసింది. లూయిస్ బ్రెయిలీ "లక్షలాది మంది ఇంద్రియ వికలాంగులు నిరాశాజనకమైన చీకటి నుండి శాశ్వతమైన మనోవికాశాన్ని అందుకోవటానికి ఒక పెద్ద, దృఢమైన నిచ్చెన నిర్మించారు" అని ఆమె రాసింది.

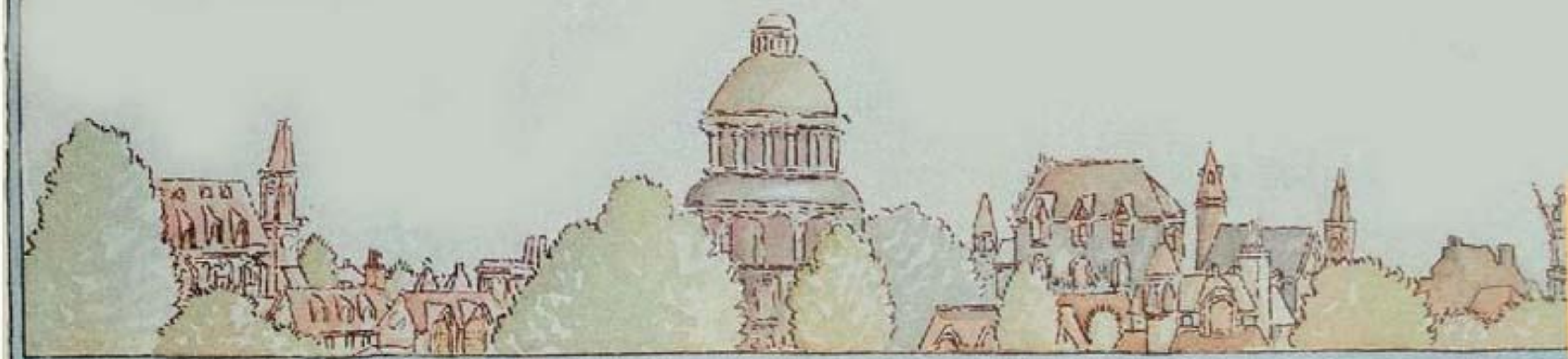

రచయిత గమనిక

నేడు, సరైన చికిత్సతో, లూయిస్ బ్రెయిలీ కంటి గాయం అంధత్వానికి దారితీయదు. నేడు, లూయిస్ బ్రెయిలీని చంపిన వ్యాధి అయిన క్షయవ్యాధిని విజయవంతంగా ఎదుర్కోవడానికి మందులు కూడా ఉన్నాయి.

లూయిస్ బ్రెయిలీ మొదట చుక్కలు మరియు గీతలతో ప్రయోగాలు చేశాడు. చుక్కలను మాత్రమే తాకడం సులభం అని అతను గమనించినప్పుడు, అతను గీతలను వదిలివేసాడు.

1952లో, లూయిస్ బ్రెయిలీ మరణించిన వందవ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా, అతని అవశేషాలను పారిస్‌లోని పాంథియోన్‌కు తరలించారు. అక్కడ ఇతర గొప్ప ఫ్రెంచ్ వీరుల మధ్య ఆయనను సమాధి చేశారు.

ముఖ్యమైన తేదీలు

1809 జనవరి 4న ఫ్రాన్స్‌లోని కూప్వ్రేలో జన్మించారు.

1812 తన తండ్రి దుకాణంలో జరిగిన ప్రమాదంలో అంధుడు అయ్యాడు.

1819 పారిస్‌లో నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఫర్ బ్లైండ్ చిల్డ్రన్‌లో చదువు ప్రారంభించాడు.

1824 తన మొదటి రైజ్డ్-డాట్ ఆల్ఫాబెట్‌పై పని పూర్తి చేశాడు.

1826 నేషనల్ ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో అసిస్టెంట్ టీచర్‌గా నియమితుడయ్యాడు.

1835 క్షయవ్యాధి బారిన పడ్డాడు.

1839 రాఫిగ్రఫీని కనుగొన్నాడు, రైజ్డ్ చుక్కలతో వర్ణమాలను రూపొందించాడు, తద్వారా అంధులు ఆరు-చుక్కల వ్యవస్థతో పరిచయం లేని వ్యక్తులను దృష్టిలో ఉంచుకుని వ్రాయగలిగారు.

1852 జనవరి 6న పారిస్‌లో మరణించాడు.